

III.

Over de boeken van Daantje.

L EONARD Roggeveen, die jullie misschien al wel kennen, omdat hij geschreven heeft: „De geschiedenis van Jantje Kwak”; „Het Prinsesje en de Rode Tovenaar”; „Hoe Jan Klaassen den zieken Koning beter maakte,” heeft in de loop van enkele jaren vijf enig leuke boeken geschreven over hetzelfde aardige oude mannetje: Daantje. Hij heeft de boeken zelf geïllustreerd. Die plaatjes zijn alleen al het kopen van één of meer van die boeken waard, zó uitnemend stellen ze het dikke, goedige Daantje voor, die met zijn Grietje rustig in een boerendorpje woont. Hij is al te oud om te werken — hij is in de zestig. Maar stilletjes thuis in een stoel zitten kan hij niet. — Altijd gaat hij er op uit. — En omdat hij dan nogal eens eigenwijs is, of onvoorzichtig, of onhandig, beleeft hij allerlei malle gevallen. Ook die ene keer, dat hij thuis moet blijven, omdat zijn Grietje eens uit moet. — Och, och, wat vindt Grietje dan een toestand, als ze thuis komt? Alles overhoop en beknoeid; alles in de war — en Daantje doodop van zó'n dag zwaar werk.

De vijf boeken zijn elk voorzien van een fleurige, stijve kartonnen band. In levendige kleuren ver- toont elke band het portret van Daantje — telkens een ander portret. De boeken zijn verschenen bij G. B. van Goor Zonen's Uitgeversmaatschappij in den Haag en kosten f 1.— per stuk.

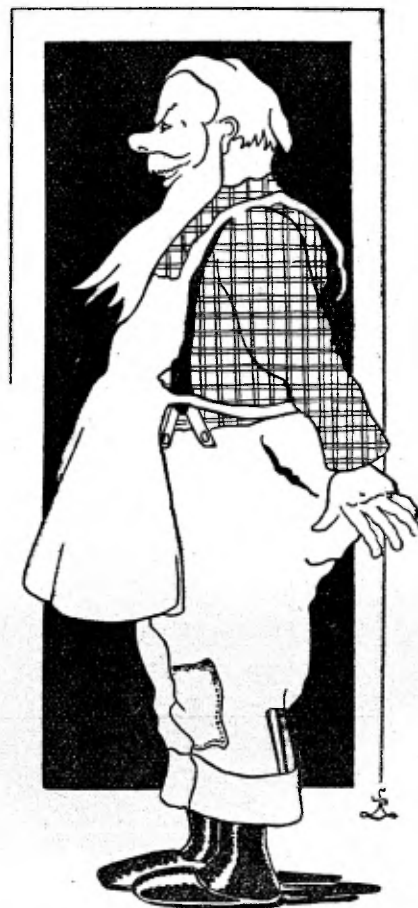
De boeken zijn geschreven voor zes- tot negen- jarigen. Maar ze zijn zó boeiend en aardig, dat er eigenlijk op kan staan, wat Nienke van Hichtum laatst op een van haar boeken zette: „Voor de Jeugd tot Tachtig Jaar.”

De boeken volgen op elkaar, maar zijn zó geschre- ven, dat ze elk apart gelezen en begrepen kunnen worden.

De volgorde is aldus: De Baard van Daantje, Daantje gaat schaatsenrijden, Daantje past op het

huis, Daantje doet boodschappen en Daantje gaat op reis.

Als Daantje op reis gaat, komt hij na heel veel wederwaardigheden in een beklagenswaardige toe-

stand: vuil en koud en doodmoe, terug bij Grietje en heeft niet eens zijn doel bereikt. In het voor- bericht van dat kostelijke verhaal schrijft Leonard Roggeveen, dat Daantje's geschiedenis hier ein- digen moet.

„Dit boekje is een afscheid. Daantje gaat ons verlaten.” De schrijver vertelt, dat de jonge lezers na zijn vierde Daantje zó gevraagd hebben om wéér van Daantje, dat hij toen toch nog het vijfde Daantjesboek heeft laten verschijnen. Maar: „Nu echter nummer vijf klaar is, nu is 't uit.”

Wij grote mensen begrijpen, dat dat verstandig van hem is, al zal hij 't zelf jammer genoeg vinden, dat hij nu gaat ophouden van Daantje te vertellen. Aan alle vijf de boeken kun je merken, dat Leonard Roggeveen misschien wel net zoveel plezier heeft gehad in 't *schrijven*, over Daantje, als jullie in 't lezen van Daantje. En nu is 't toch veel beter en veel prettiger voor schrijver en kinderen, dat deze verhalen ophouden, terwijl de jonge lezers zeker zullen roepen: „Hè, wat jammer! Krijgen we nu heus geen zesde Daantje meer? We willen er best zeven, of acht hebben? . . .” dan dat Roggeveen geschreven had, tot zijn jonge publiek zei: „Nu niet meer over Daantje, nu willen we liever eens wat anders.”

In de boeken zul je telkens dezelfde personen ontmoeten. De burgemeester, die niet al te veel te doen heeft in het kleine stille dorpje. Zijn rechter-

hand, Swadde, de Diender of veldwachter, die telkens heel wat met Daantje te stellen heeft. Eens buldert Swadde zelfs tegen Daantje: „Je bent mijn gevangene!” Dat is, als Daantje in „De Baard van Daantje” in het prikkeldraad terecht is gekomen — zijn kleren gescheurd heeft — zijn baard heeft moeten laten afknippen — en dan neemt Daantje vogelschrikklere weg, om tenminste een jas aan te hebben, als hij bij Grietje terugkomt.

In „Daantje past op het huis,” moet Swadde zelfs komen brandblussen, naar hij meent. — Zó rookt het fornuis, als Daantje met 't pannenkoekenbakken zo knoeit. — In „Daantje gaat schaatsenrijden” moet Swadde er door weer en wind op af om Daantje tegemoet te gaan, die met Gijs door 't ijs gezakt is, en nu zien de verongelukte schaatsenrijders er zó uit, dat Boer Goemans ze voor Ijsberen heeft gehouden. — Maar niemand kan boos worden op Daantje, zelfs Grietje niet, die altijd maar weer alles in orde moet maken, wat Daantje overhoop heeft gehaald.

Kostelijk, kostelijk zijn de verhalen over Daantje en de tekeningen in de boeken van Daantje.

S. LUGTEN—REIJS.
